

1 Vishnuh-Genootschap

NIET-RELIGIEUS GENOOTSCHAP

2 Vishnuh-Genootschap

Niet-Religieus Genootschap

3 Vishnuh-Genootschap

Auteur: Lancar Ida-Bagus

Gurubesar/ Professor/ Priester/ erfgenaam en Overste van het Vishnuh-Genootschap van Suriname, Brazilië en Nederland, Lancar Ida-Bagus/ R.R. Purperhart en tevens de oudste en enige kleinzoon van de laatste afstammeling van de Majapahit dynastie (Bupathi Amat Paul Bolkiyah Ida-Bagus, die in 1965 gestorven is in Suriname)

Niet-Religieus Genootschap

Kropak Deel 2

5 Vishnuh-Genootschap

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en Illustraties Vishnuh-Genootschap

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden. De Nederlandse en Javaanse vertalingen van de Lontarboeken van het Vishnuh-Genootschap zijn vastgelegd bij de Rijkssuccessie te Leeuwarden in Nederland en gedeponneerd door Gurubesar (hoogleraar, erfopvolger, priester) van dit Vishnuh-Genootschap R.R. Purperhart.

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the written permission of the publisher.

Niet-Religieus Genootschap

6 Vishnuh-Genootschap

Niet-Religieus Genootschap

NIET-RELIGIEUS GENOOTSCHAP

8 Vishnuh-Genootschap

Adhipati: Lancar Ida-Bagus

Dames en heren, meisjes en jongens,

... Mijn naam is Lancar Ida-Bagus en ik ben de erfopvolger en leider van het Vishnuh-Genootschap. Ik zal u een korte samenvatting geven over het leven binnen mijn gemeenschap, over onze levensfilosofie en over onze onwrikbare standpunten waar wij erg aan gehecht zijn.

Het Vishnuh-Genootschap is een eeuwenoude groepering van niet-religieuze wereldburgers die de filosofische

9 Vishnuh-Genootschap

levensbeschouwing van hun voorouders aanhangt, namelijk "het Vishnuïsme", dat het bestaan en de mogelijkheid van goden ontkent.

"De tijd van vroeger is voorbij, dus het Vishnuh-Genootschap bestaat niet meer zoals het ooit was, enkel uit Javanen. De huidige generatie beschouwt zichzelf als aardbewoners van diverse achtergronden, waaronder Indiase, Javaanse, Guyanese, Braziliaanse, Afrikaanse en Nederlandse afkomst. Ondanks deze diversiteit blijven we trots op onze erfgoederen, met nog steeds in het bezit van onze poesaka's, zoals familiechronieken, literatuur en cultuur. "Deze veelzijdige samenstelling van ons genootschap weerspiegelt de rijke geschiedenis en het culturele erfgoed dat we met ons meedragen. Het benadrukt ook onze openheid en inclusiviteit als gemeenschap, waar mensen van verschillende achtergronden en tradities samenkomen en elkaar verrijken.

Ondanks de evolutie van ons genootschap blijven we onze waardevolle poesaka's koesteren als een bron van inspiratie en verbondenheid. Ze dienen als herinnering aan onze wortels en vormen een leidraad voor ons pad naar de toekomst.

Het Vishnuh-Genootschap blijft zich inzetten voor het behoud en de bevordering van onze diverse erfgoederen, en we verwelkomen iedereen die zich verbonden voelt met onze missie. Samen streven we naar een wereld waarin respect voor elkaars achtergronden en tradities centraal staat, en waarin we gezamenlijk werken aan een vreedzame en harmonieuze samenleving.

Trots op het feit dat de huidige generatie van het Vishnuh-Genootschap multicultureel is geworden, voelen ze zich emotioneel en geestelijk sterk met elkaar verbonden. Huidskleur en ras zijn voor ons onbelangrijk; wij zijn één grote familie, ook al variëren velen van ons in huidskleur, van zeer donker tot blank.

Deze diversiteit in onze gemeenschap verrijkt ons, omdat het ons de kans geeft om van elkaar te leren en elkaar beter te begrijpen. Het benadrukt ook het belang van wederzijds respect en acceptatie, ongeacht onze uiterlijke verschillen.

Als één grote familie delen we gemeenschappelijke waarden en doelen, en we zijn vastbesloten om samen te werken aan een betere wereld, gebaseerd op begrip, tolerantie en liefde voor elkaar. Onze multiculturele

11 Vishnuh-Genootschap

achtergrond versterkt onze band en maakt ons sterker als gemeenschap.

Het Vishnuh-Genootschap staat voor inclusiviteit en diversiteit, en we verwelkomen mensen van alle achtergronden om zich bij ons aan te sluiten en deel uit te maken van onze warme en hechte gemeenschap. Samen bouwen we aan een toekomst waarin iedereen gelijkwaardig wordt behandeld en gewaardeerd, ongeacht hun huidskleur of afkomst.

Rassendiscriminatie is binnen het Vishnuh-Genootschap niet aan de orde, omdat het ons niet uitmaakt waar onze oorsprong ligt. Iedereen is immers op aarde geboren, maar de mens heeft bijna alles in de natuur van aardse oorsprong van een naam voorzien.

In plaats daarvan omarmen we de diversiteit binnen onze gemeenschap en zien we het als een bron van kracht. We erkennen dat iedereen uniek is, met verschillende achtergronden, ervaringen en perspectieven, en we geloven dat deze diversiteit ons verrijkt en onze gemeenschap sterker maakt.

Binnen het Vishnuh-Genootschap worden alle leden met respect behandeld, ongeacht hun afkomst, huidskleur of

12 Vishnuh-Genootschap

ethniciteit. We streven naar gelijkwaardigheid en inclusiviteit, en we werken samen om een omgeving te creëren waarin iedereen zich welkom en gewaardeerd voelt. Door samen te komen en onze verschillen te vieren, kunnen we een meer inclusieve en rechtvaardige samenleving bevorderen, niet alleen binnen onze gemeenschap, maar overal waar we invloed hebben.

Het Javaanse volk, met sluijk haar en een licht getinte donkere huid, zoals het vroeger op de Indische archipel was, bestaat tegenwoordig niet meer in die specifieke vorm. Maar wij zijn wel Indonesiërs, Surinamers, Antillianen, Nederlanders, enzovoort, met een summier Javaanse (Indische) achtergrond.

Deze vermenging van culturen en achtergronden heeft geleid tot een diverse en rijke gemeenschap, waarin elementen van de Javaanse cultuur nog steeds voortleven, zij het soms in een aangepaste vorm.

... Hoewel we niet meer allemaal direct herkenbaar zijn als Javanen in de traditionele zin, blijven we trots op onze erfgoederen en gebruiken die we hebben geërfd van onze voorouders.

Onze identiteit wordt niet alleen bepaald door onze etnische afkomst, maar ook door onze ervaringen, waarden en de gemeenschappen waar we deel van uitmaken. We omarmen onze diverse achtergronden en zien het als een bron van kracht en verbondenheid, waardoor we kunnen bijdragen aan een inclusievere en harmonieuzere samenleving. "Uiteindelijk zijn we allemaal bewoners van deze aarde en dienen we samen te leven, door dik en dun, en elkaar te ondersteunen met zowel woorden als daden wanneer dat nodig is.

... Ongeacht onze verschillen in afkomst, cultuur of overtuigingen, is het essentieel dat we elkaar met respect behandelen en streven naar een wereld waarin iedereen gelijke kansen en rechten heeft. Door begrip, mededogen en solidariteit te tonen, kunnen we een harmonieuzere en meer rechtvaardige samenleving creëren voor onszelf en toekomstige generaties."

Daarom studeren leden van ons overal ter wereld om de meest gangbare disciplines te beheersen die we binnen onze gemeenschap kunnen gebruiken. Deze disciplines kunnen variëren van wetenschap en technologie tot kunst, spiritualiteit en sociale wetenschappen.

... Door zich te verdiepen in verschillende vakgebieden en kennisgebieden, zijn onze leden in staat om een breed scala aan vaardigheden en inzichten te verwerven die kunnen worden toegepast binnen onze gemeenschap. Dit stelt ons in staat om te blijven evolueren en aan te passen aan veranderende omstandigheden, terwijl we tegelijkertijd onze kernwaarden en doelstellingen behouden. In ons streven naar kennis en expertise, verenigen we ons als leden van een wereldwijde gemeenschap.

... Door onze inspanningen om diverse disciplines te beheersen, omarmen we niet alleen de verscheidenheid van menselijke kennis, maar versterken we ook onze gemeenschappelijke band als leden van het Vishnuh-Genootschap.

... Deze toewijding aan leren en groeien verankert ons in een gedeelde visie van vooruitgang en empowerment. Laten we blijven streven naar wijsheid en begrip, en laten we onze verworven kennis inzetten voor het welzijn van onze gemeenschap en de wereld om ons heen.

... Met deze gezamenlijke inspanning kunnen we de uitdagingen van de toekomst het hoofd bieden en een

15 Vishnuh-Genootschap

welvarende, veerkrachtige toekomst creëren voor ons allen.

Het Vishnuh-Genootschap is in principe vredelievend, openhartig, menslievend, maar ook rechtvaardig. Helaas zijn deze eigenschappen herhaaldelijk zwaar op de proef gesteld. In het verre en nabije verleden kwam de gemeenschap herhaaldelijk in contact met kwaadwillende inheemse volken die haar woonomgeving met slechte intenties benaderden en dachten te kunnen uitbuiten. Met dit soort roverstuig heeft het Vishnuh-Genootschap destijds korte metten gemaakt.

Het Vishnuh-Genootschap maakt alleen gebruik van destructief verweer in gevallen van levensbedreiging, als

een preventieve maatregel om de levensvatbaarheid van haar leden tot ver in de toekomst te kunnen verzekeren.

... Verder dulden wij geen gouddelvers, houthakkers, noch avonturiers in de nabijheid van ons grondgebied. Dergelijke individuen kunnen we missen als kiespijn.

Wij verafschuwen de hypocrisie van gelovige volken, die uit hoofde van hun religie vergevingsgezindheid, respect en vrede prediken, maar in het dagelijks leven zich gedragen als beesten, alsof er een vloek op hen rust. Vaak zijn gelovigen erop gebrand om andermans leven erg zuur te maken als een dagelijkse plichtsbetrachting opgelegd door hun God.

... Ze lachen met je, ze eten van je, maar zodra je ze de rug toekeert, steken ze je een mes in de rug, zij het geestelijk, sociaal of fysiek.

... Deze vrome schavuiten roepen meestal vol overtuiging "Houdt den dief", maar door een of andere kronkel in hun hersenpan dringt het niet tot hen door dat deze uitroep betrekking heeft op henzelf!

Binnen onze gemeenschap wonen vrouwen, mannen, ouderen en kinderen. De meesten van ons zijn hier

geboren en van jongs af aan getraind om gevaar te herkennen.

Ons volk zit vaak aan de oever van een rivier dicht bij ons dorp, bezig met alledaagse taken zoals de was doen, zich baden, spelen en afwassen.

Verder wordt ons grondgebied nauwlettend bewaakt door de krijgersgilde van de Neberu clan, bestaande uit specifieke mannen.

Deze Prajurits bewaken ons hele woongebied en patrouilleren langs de grens om voortdurend naar bedreigingen te speuren.

De noodzaak van deze bescherming is keer op keer gebleken, vooral toen het "Surinaamse" binnenland in 1980 het toneel werd van privé-oorlogen tussen rivaliserende Surinaamse regeringsbendes die hun conflicten te dicht bij onze gemeenschap wilden uitvechten.

Om de veiligheid van onze leefgemeenschap te waarborgen, kennen wij slechts één oplossing: "Babhatan."

... "In het verleden hebben we de nabijgelegen agressors met geweld verdreven en al hun wapens ingenomen,

waaronder een aantal jonge mannen die achterbleven, verward en beroofd van hun middelen. In plaats van hen te straffen, hebben we ervoor gekozen hen een pad naar verzoening en herstel te bieden.

... Door middel van onderwijs, begeleiding en gemeenschapsprogramma's hebben we getracht hen te rehabiliteren, hen de kans gevend om te groeien en zich te ontwikkelen tot positieve krachten binnen onze samenleving. Deze benadering van mededogen en rehabilitatie heeft niet alleen geholpen bij het bevorderen van vrede en verzoening, maar heeft ook bijgedragen aan het creëren van een sterker, veerkrachtiger gemeenschap waarin iedereen de mogelijkheid heeft om te herstellen en te gedijen."

... Wanneer het Vishnuh-Genootschap tot een Babhatan besluit, weten alle weerbare volwassenen, jongens, meisjes en vrouwen wat er van hen wordt verwacht.

... We strijden samen tot de overwinning, en ook tot de dood, indien nodig.

Babhatan, een Javaans begrip voor totale vernietiging en oproep tot oorlog en berechting, is ons middel om onze belangen te verdedigen. Eendracht maakt macht, en samen leven en overleven we.

Bij dit alles waken wij er streng over dat vreemdelingen onze gemeenschap niet te dicht naderen. Er is genoeg land, dus blijf zo ver mogelijk weg van onze omgeving. Op basis van zelfbehoud zijn wij niet vriendelijk tegenover vreemden, en wie zonder goede reden onze buurt betreedt, zal slechts ongemak van ons ondervinden.

Niet-Religieus Genootschap

Bij vijandige confrontaties vloeit er in gecontroleerde mate bijna altijd bloed van indringers in onze kampen. Dit heeft tot dusver altijd geleid tot de vernietiging van de agressor en van degenen die de dood hebben gezocht.

Het Vishnuh-Genootschap is zelfopofferingsgezind als het moet, zolang het maar ten goede komt aan onze gemeenschap. We laten ons niet onderdrukken door de overheid of haar instanties. Als dat gebeurt, zal er oorlog komen, en de verrassing zal groot zijn voor de overheid of de tegenstander.

Onze voorouders hebben in lang vervlogen tijden geleden, en de generaties daarna evenzo. Ze waren voorzichtig met het nemen van onschuldige levens, en nu volgen wij in hun voetsporen. We zullen nooit onschuldige levens schaden, maar wie zich aan een van ons vergrijpt, zal naar evenredigheid boeten. Er is geen weg te lang en geen berg te hoog voor ons, want wie rechtvaardig gestraft moet worden, zal boeten tot aan het graf.

We zijn trots op wat we hebben opgebouwd, maar onze familie is onze enige echte rijkdom. Onze voorouders zijn onze nobele voorbeelden, die zichzelf hebben opgeofferd wanneer dat nodig was, zodat onze gemeenschap in vrede kon voortleven en om onze vijanden te kunnen

overwinnen, ter behoud van onze waarden, normen en ons leven.

Dit nobele streven weerspiegelt de diepgewortelde overtuigingen van een Vishnuïst, die zich inzet voor het voortbestaan van gemeenschappen wereldwijd, ongeacht de omstandigheden. Het is een roeping die voortkomt uit de spirituele tradities van het hindoeïsme, waarin de bescherming van dharma (rechtvaardigheid) en het behoud van de wereldlijke orde centraal staan.

Voor een Vishnuïst is er een heilig plichtsbesef om op te komen voor gerechtigheid en om te vechten tegen alles wat de harmonie en balans in de wereld bedreigt. Deze verantwoordelijkheid omvat niet alleen het beschermen van de eigen gemeenschap, maar ook het verdedigen van de universele waarden van rechtvaardigheid, vrede en welzijn voor alle levende wezens.

In tijden van crisis of conflict, aarzelt een Vishnuïst niet om actie te ondernemen en de vijand te confronteren, zelfs als dat betekent dat hij bereid is om te vernietigen wat kwaad is.

... Deze vastberadenheid om het goede te verdedigen en het kwade te weerstaan, wordt gevoed door een

diepgeworteld geloof in de kracht van gerechtigheid en de beschermende hand van Vishnu, de bewaarder van de kosmische orde.

Voor de Vishnuïst is de strijd tegen de vijand niet alleen een fysieke confrontatie, maar ook een spirituele en morele queeste om het licht van de natuur te laten schijnen te midden van duisternis en chaos. Het is een voortdurende reis naar zelfopoffering, toewijding en onbaatzuchtige dienstbaarheid aan het welzijn van alle levende wezens.

... Door dit nobele streven blijft de Vishnuïst een baken van hoop en inspiratie, niet alleen voor zijn eigen gemeenschap, maar voor alle mensen die streven naar een wereld van vrede, rechtvaardigheid en spirituele vervulling.

In de ogen van de Vishnuïst is het streven naar gerechtigheid en bescherming van gemeenschappen een eeuwige taak, die verder reikt dan de grenzen van tijd en ruimte. Het is een engagement dat niet beperkt blijft tot één leven, maar een voortdurende cyclus van wedergeboorte en spirituele evolutie omvat, waarbij elke ziel wordt geleid naar hogere niveaus van bewustzijn en verlichting.

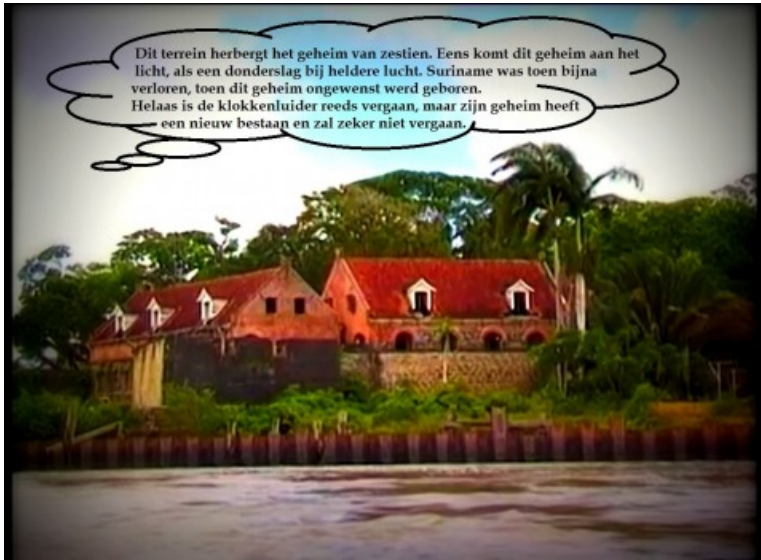
Door middel van spirituele oefeningen versterkt de Vishnuïst zijn band met de natuurkrachten. Deze verbinding met de natuur geeft hem de moed en de vastberadenheid om zelfs de meest angstaanjagende obstakels te overwinnen en te strijden voor het welzijn van alle levende wezens.

Maar de strijd van de Vishnuïst is niet alleen gericht op externe vijanden; het omvat ook de innerlijke strijd tegen egoïsme, hebzucht en andere negatieve krachten die de ziel gevangen houden in de cyclus van geboorte en dood.

... Door het cultiveren van deugdzaamheid, mededogen en zelfbeheersing, streeft de Vishnuïst ernaar om zijn eigen innerlijke goddelijkheid te realiseren en een bron van zegen en inspiratie te worden voor anderen.

... In deze voortdurende reis van spirituele groei en dienstbaarheid, weerspiegelt de Vishnuïst de tijdloze waarden van het Vishnuïsme en biedt hij een waardevol voorbeeld van toewijding, moed en edelmoedigheid voor alle zoekers van waarheid en verlichting.

... En door zijn nobele streven blijft hij een levend symbool van de tijdloze wijsheid en compassie van de natuur, die schijnen als een eeuwige zon, zelfs te midden van de donkerste nacht.

Het geheim van zestien aan “de groep van zestien. Dit waren de coupleggers onder leiding van Desi Delano Bouterse.”

De gemeenschap van Vishnuïsten is doordrenkt van een diepgeworteld gevoel van bescherming en gemeenschapszin. Ze koesteren de overtuiging dat het essentieel is om elkaar te beschermen tegen externe dreigingen, of het nu gaat om overheidsinmenging, binnenlands geweld of buitenlandse agressie.

... In hun streven naar zelfbehoud en welzijn hebben ze een netwerk van solidariteit opgebouwd, waarbij ze elkaar ondersteunen en verdedigen tegen alle vormen van

onderdrukking. Deze toewijding aan gemeenschapsbescherming gaat verder dan alleen fysieke veiligheid; het omvat ook het behoud van hun culturele erfgoed, spirituele tradities en sociale waarden. Voor de Vishnuïsten is het motto "wie zoekt, zal vinden" niet alleen een uitdrukking van vastberadenheid, maar ook van hun vastbeslotenheid om elkaar te steunen en te verdedigen in tijden van nood.

Het Vishnuh-Genootschap erkent de verstrekende gevolgen van een overrompeling door vijandelijke krachten. Ze begrijpen dat de overlevenden, net als de nabestaanden van de Moiwana-slachting, geconfronteerd worden met een leven lang verdriet en trauma. De herinnering aan zo'n gruwelijke gebeurtenis blijft bij hen, waardoor ze voortdurend worden herinnerd aan het verlies van geliefden en de verschrikkingen die ze hebben doorstaan.

... Dit besef drijft het Vishnuh-Genootschap ertoe om zich nog sterker in te zetten voor de bescherming van hun gemeenschap, zodat ze nooit het slachtoffer worden van dergelijke tragedie. Ze streven naar een wereld waarin vrede en veiligheid heersen, waarin de pijn van het

verleden wordt verzacht door de kracht van solidariteit en bescherming binnen de gemeenschap.

De Moiwana-slachting vond plaats rond 29 november 1986, waarbij een weerloos volk van boslandcreolen werd verrast door satanische agressie van hun eigen soortgenoten. Het tragische lot van de dorpingen, waaronder onschuldige kinderen, weerloze vrouwen en mannen, is hartverscheurend. Ze werden genadeloos het slachtoffer van gewelddadige confrontaties met regeringstroepen, die hen behandelden als niets meer dan pionnen in een bloedige machtsstrijd.

... Deze wrede daden van moord en slachting, uitgevoerd met een ijzingwekkende koelbloedigheid, hebben diepe wonden geslagen in de harten van de overlevenden en de gemeenschap als geheel. Hun verhalen roepen een gevoel van verontwaardiging en onrechtvaardigheid op, terwijl ze ons herinneren aan de donkerste aspecten van de menselijke natuur en de schadelijke gevolgen van machtswellust en ongebreidelde wreedheid.

De verkenners van het Vishnuh-Genootschap stonden voor een hartverscheurend dilemma toen ze getuige waren van deze gruwelijke slachting. Hoewel ze de verschrikkingen met eigen ogen zagen, besloten ze bewust

geen hulp te verlenen aan de slachtoffers. De reden achter deze moeilijke keuze was hun besef van het mogelijke gevaar dat de slachtoffers voor hen konden vormen. Het is een pijnlijke realiteit dat in tijden van conflict en chaos, zelfs degenen die wanhopig lijden, soms een bedreiging kunnen vormen voor anderen, zij het uit wanhoop of gedreven door wraakzuchtige gevoelens.

Bovendien waren de verkenners bekend met de overtuigingen van deze boslandcreolen, die geloofden dat ze beschermd werden door hun eigen godheid. In tijden van nood wendden ze zich tot hun god voor bijstand en bescherming. Echter, deze keer kwam de verwachte hulp niet, en in plaats daarvan werden ze meedogenloos afgeslacht door mensen die dezelfde religieuze overtuigingen deelden - hun katholieke geloofsgenoten. Deze tragische ironie weerspiegelt de complexiteit van menselijke relaties, geloofssystemen en de duistere kanten van religieuze intolerantie.

Wij moeten over onszelf waken, want wij hebben geen God die over ons waakt. Daarom bemoeien we ons alleen met onze eigen zaken. Andermans zaken zijn voor ons taboe. De filosofie van zelfbeheersing en

onafhankelijkheid die het Vishnuh-Genootschap hanteert, weerspiegelt een diepgaand begrip van menselijke verantwoordelijkheid en autonomie. Het idee dat er geen god is die over ons waakt, drijft ons ertoe om volledig verantwoordelijkheid te nemen voor ons eigen welzijn en handelingen. In deze benadering van het leven is het duidelijk dat we onszelf beschouwen als de architecten van ons eigen lot, waarbij we geen externe goddelijke interventie verwachten of zoeken.

Door zich te richten op het beheersen van onze eigen zaken, tonen we een diep respect voor de persoonlijke grenzen van anderen. Het taboe op het bemoeien met de zaken van anderen illustreert ons streven naar een vreedzaam co-existeren waarin individuele vrijheid en privacy worden geëerbiedigd. Deze benadering benadrukt het belang van persoonlijke autonomie en wederzijds respect binnen de gemeenschap.

Het is een benadering die sterk contrasteert met de ideeën van externe beïnvloeding of controle, en in plaats daarvan de nadruk legt op persoonlijke verantwoordelijkheid en respect voor individuele grenzen. In een wereld waarin geloofssystemen en ideologieën soms tot conflicten leiden, biedt deze benadering een alternatief pad gebaseerd op

zelfbeheersing, tolerantie en respect voor de autonomie van anderen. Ook het Indiaanse Wayana-volk heeft een soortgelijke aanval door lafhartige aanvallers ondergaan. De Wayana's waren niet in staat zich te verdedigen en hadden, net als de Moiwana's, op hulp van God gerekend. Maar God kwam niet en ze werden genadeloos afgeslacht.

Gelukkig hebben wij geen God, anders zouden wij net zo worden afgeslacht als deze volken.

We hebben de inlandse Katholieken vaak bespioneerd en met verbazing gehoord hoe ze met engelenzang God prezen en geloofden dat God hen zou beschermen tegen kwaadwillende mensen. Blijkbaar was hun vroom gezang niet genoeg, want God heeft de meesten van hen door zijn zoon laten ombrengen, op zeer wrede wijze, zonder onderscheid in leeftijd of geslacht.

Het is mogelijk dat hun God op de hoogte was van de komst van de beulen, maar toen de gewerschoten vielen, nam God lafhartig de benen en rende weg als een haas. Hij keek niet om naar zijn volgelingen, maar liet hen lafhartig in de steek.

Ironisch genoeg werden de inlandse slachtoffers afgeslacht door hun eigen katholieke landgenoten.

Daarom, religie en oorlog voeren gaan hand in hand. Juist voor de gestoorde vrome volksgroep, die op gezag van de Surinaamse regering fungeert als eliminator, moet men oppassen.

... De hedendaagse Surinaamse regering wordt door bepaalde mensen gezien als een moderne vorm van kolonisatie. Dit perspectief wordt gevoed door het feit dat de voorouders van veel Surinamers zelf onderworpen waren aan blanke overheersing, waarbij ze werden opgeleid door hun overheersers om slaven op de meest wrede manieren te onderdrukken en te martelen. Deze traumatische ervaringen hebben een diepe indruk achtergelaten op de Surinaamse samenleving en hebben bijgedragen aan een erfenis van gruwelijkheid en meedogenloosheid die generaties lang is doorgegeven. Wie in handen valt van dit gevoelloze segment van de Surinaamse bevolking, leeft in voortdurende angst en onzekerheid. Hun leven wordt bedreigd op een manier die geen enkele vorm van zekerheid biedt. "Vaak lijken de gekerstende inheemse volkeren en stadsbewoners van Suriname vriendelijk, timide en welwillend, maar soms kan hun gedrag onvoorspelbaar en zelfs agressief zijn. Mogelijk hebben sommigen de houdingen en handelingen van hun katholieke bekeerdens overgenomen.

Het is pijnlijk maar waar: de zogenaamde geciviliseerde bevolkingsgroepen op de Surinaamse bodem, waaronder de gekerstende creolen, inheemse volken en anderen, hebben de wreedheden en onmenselijkheden die ze op hun medemensen hebben toegepast, geleerd van hun vroegere overheersers.

... Deze overheersers waren de blanke kolonialisten, de slavendrijvers die genadeloos de Surinaamse samenleving domineerden en de mensenrechten schonden zonder enig geweten.

Het is een trieste erfenis van het kolonialisme dat deze wreedheden en onrechtvaardigheden nog steeds voortleven in de huidige samenleving, waar ze regelmatig naar willekeur worden toegepast op de Surinaamse burgerij en zelfs op elkaar. Het is een cyclus van geweld en onderdrukking die diep geworteld is in de geschiedenis van Suriname, en het is essentieel om deze cyclus te doorbreken door het verleden onder ogen te zien en te streven naar rechtvaardigheid en verzoening.

De nalatenschap van kolonialisme heeft diepe wonden geslagen in de samenleving van Suriname, met langdurige effecten die nog steeds voelbaar zijn. De trauma's van slavernij, onderdrukking en discriminatie hebben generaties lang doorgewerkt, waardoor een klimaat van wantrouwen, verdeeldheid en onrecht is ontstaan.

Het is van cruciaal belang om de geschiedenis onder ogen te zien en de verantwoordelijkheid te erkennen voor de schade die is toegebracht aan de inheemse bevolking, de gekerstende creolen en andere gemeenschappen in Suriname. Door het verleden te begrijpen en de impact ervan te erkennen, kunnen we streven naar een toekomst waarin rechtvaardigheid, gelijkheid en respect voor alle Surinamers centraal staan.

Dit vereist niet alleen institutionele veranderingen, zoals het herzien van wetten en beleid die ongelijkheid in stand houden, maar ook een culturele verschuiving waarin de erfenis van kolonialisme wordt erkend en aangepakt. Dit omvat het bevorderen van intercultureel begrip, het onderwijzen van een inclusieve geschiedenis en het creëren van ruimte voor dialoog en verzoening tussen verschillende gemeenschappen.

Het is een uitdaging die niet gemakkelijk zal zijn, maar door samen te werken en vastberaden te zijn in onze inspanningen, kunnen we bouwen aan een Suriname waarin alle burgers gelijke kansen hebben en waar respect voor elkaar en voor de geschiedenis van het land centraal staat.

Niet-Religieus Genootschap

Op de Surinaamse regering, met haar corrupte overheidsorganen en justitie, hoeft niemand in het binnenland te rekenen. Bovendien zitten wij ook niet te wachten op assistentie of hulp van bijgelovige mensen, aangezien dit hetzelfde is als wachten op de wegwacht; hier zijn geen autowegen.

... Het binnenland is grotendeels onbegaanbaar voor buitenstaanders, dus daar loert het gevaar overal. Tegen de tijd dat er daadwerkelijk hulp van regeringszijde komt opdagen, kunnen de problemen al verergerd zijn en kunnen stieren al eieren leggen.

... Daarnaast wenst de regering zich niet te mengen in binnenlandse geschillen en aangelegenheden waar zij toch geen vat op heeft.

... De centrale overheid voelt zich niet verantwoordelijk voor hoe zwaarbewapende inlandse milities door inheemse volken worden geweerd en berecht. Dat is toch een ver-van-hun-bed show!

Hier in het Surinaamse oerwoud en in het Amazonegebied geldt alleen de Wet van de Jungle: het is "overleven of gedood worden", en in uitzonderlijke gevallen, bij gebrek aan voedsel, is het "consumeren of geconsumeerd worden".

In alle gevallen van gevaar voor onze gemeenschap, die verspreid leeft binnen ons leefgebied, komen wij "uit het niets" tevoorschijn en zijn altijd paraat om elk individu binnen onze orde te beschermen tegen kwaadaardige mensen, om annexatie en allerlei wreedheden op onze gemeenschap door indringers te voorkomen.

... Het is van vitaal belang om te benadrukken dat de toewijding van onze gemeenschap aan bescherming en verdediging diep geworteld is in onze collectieve identiteit. Door onze paraatheid en vastberadenheid

kunnen we rekenen op een robuuste en effectieve reactie op elk gevaar dat onze gemeenschap bedreigt. Onze bereidheid om op te staan wanneer dat nodig is, weerspiegelt niet alleen onze solidariteit, maar ook onze vastberadenheid om onze waarden en rechten te verdedigen tegen elke vorm van onderdrukking.

In het aangezicht van dreigingen en uitdagingen blijven we als gemeenschap verenigd en vastbesloten om te handelen ter bescherming van onze waarden, ons levensonderhoud en onze toekomst.

Laten we ons gezamenlijk blijven inzetten voor het behoud van vrede, veiligheid en gerechtigheid, wetende dat ons collectieve engagement de pijler vormt waarop onze gemeenschap rust en gedijt.

... Samen zijn we onwrikbaar, klaar om elk obstakel te overwinnen en een welvarende toekomst voor de komende generaties te waarborgen.